

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **J. R.**, narozené X, trvale bytem N., zastoupené V. R., zástupcem, trvale bytem N., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**), v řízení o žalobě ze dne 18.8.2015 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.6.2015 č.j. MPSV-UM/2666/15/9S-KRK o příspěvek na péči,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen **s.ř.s.**) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce/žalobkyně* a *žalovaný*. Dle § 4 odst. 1 písm. a) **s.ř.s.** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z § 75 odst. 1 **s.ř.s.** a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první **s.ř.s.**). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 **s.ř.s.**).

Včasnou žalobou ze dne 18.8.2015 předanou k poštovní přepravě dne 21.8.2015 žalobkyně vyjádřila nesouhlas s rozhodnutím MPSV ze dne 17.6.2015 zejména proto, že nebylo vyhověno její žádosti o změnu výše přiznaného příspěvku na péči, takže jí nadále náleží původní výše 800,-Kč měsíčně. Dle ní však žalovaný objektivně nezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v doplnění jejího odvolání ze dne 14.4.2015, na které upozorňovala, když PK MPSV (*Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Plzni*) při posuzování správnosti napadeného rozhodnutí k namítanému nepřihlédla, zejména na její zdravotní stav v období od září roku 2013 do dubna 2015 a nebylo vycházeno z aktuální lékařské zprávy od mé praktické lékařky MUDr. B. a zároveň je zřejmé, že v obou řízeních nebyly při posuzování jejího zdravotního stavu využity všechny již v minulosti doložené odborné, převážně psychiatrické lékařské zprávy a ani předchozí sociální šetření ÚP, na které rovněž poukazovala, tudíž OSSZ i PK MPSV učinily závěry, aniž by měly skutečnou představu o jejím zdravotním postižení a jeho vývoji. Dále namítala, že ze sociálního šetření ze dne 25.11.2014 je patrné, že samostatně nezvládá a potřebuje pomoc kromě uznané pomoci při zvládání čtyř základních životních potřeb - orientace, tělesné hygieny, osobních aktivit a péči o domácnost, také v oblasti péče o zdraví a stravování, protože není schopná samostatně bez pomoci druhé osoby používat potřebné léky, dodržovat stanovený léčebný režim a provádět tak stanovená léčebná opatření, a manžel je nucen jí potraviny vybrat, připravit, naporcovat jídlo a následně načasovat budík, aby jídlo nezapomněla užít, není samostatně schopná si vybrat ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, stravu naporcovat, naservírovat a dodržovat stanovený dietní režim, v období depresí si pak navíc není schopná ani nápoj samostatně nalít, napít se a najíst, přičemž byly úplně pominuty její duševní schopnosti, tudíž není PK MPSV v souladu se sociálním šetřením a ani shodně s lékařem OSSZ. Pro depresivní stavy se léčí již déle než 30 let a s ohledem na tyto má také přiznán invalidní důchod; depresivní stavy - projevy, které s u ní vyskytují, jejich průběh, délka trvání jednotlivých atak i jejich periodicita, jsou uvedené nejen v lékařských zprávách, ale taktéž v záznamech minimálně z dvou posledních a jí zmiňovaných sociálních šetření ÚP v Karlových Varech, které měla jak PK MPSV tak LPS OSSZ Karlovy Vary k dispozici. Také poukázala na § 2 vyhlášky č. 505/2006 Sb., dle něhož se uvádí nejen pravidelné zvládání životní potřeby, ale také to, že u osob, u kterých průběžně dochází ke zhoršování a zlepšování zdravotního stavu, což u depresivních stavů dochází, trvá sledované období rozhodné pro posouzení závislosti zpravidla jeden rok a funkční schopnost zvládat základní životní potřebu se v takovém případě stanoví tak, aby odpovídala převažujícímu rozsahu schopností ve sledovaném období, což OSSZ, PK MPSV a následně ani žalovaný ve svém rozhodnutí nezohlednili. Rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu dle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen **zákon**) a jeho prováděcí vyhlášky č. 505/2006 Sb., proto závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 17.6.2015 a vrácení věci žalovanému, rovněž požadovala náhradu nespécifikovaných nákladů řízení. (*K žalobě připojila mimo jiné i kopii napadeného a předcházejícího rozhodnutí.*)

Napadeným rozhodnutím MPSV ze dne 17.6.2015 č.j. MPSV-UM/2666/15/9S-KRK bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Karlových Varech (dále jen **ÚP**) ze dne 16.3.2015, č.j. 27364/2015/KVA, jímž byl zamítnut návrh žalobkyně na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a nadále poskytovat příspěvek na péči v původní výši 800,-Kč měsíčně s odůvodněním, že ÚP rozhodl po sociálním šetření dne 25.11.2014 a vyžádaném posudku OSSZ (*Okresní správa sociálního*

zabezpečení Karlovy Vary) ze dne 23.2.2015 o zdravotním stavu žalobkyně ohledně posouzení stupně závislosti, dle něhož jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby (*datum vzniku: 31.10.2014, platnost do: 31.10.2017*), neboť dle OSSZ nezvládá žalobkyně tyto 4 základní životní potřeby: orientace; tělesná hygiena; osobní aktivity a péče o domácnost. Také bylo uvedeno, že ÚP dal žalobkyni možnost v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, což nevyužila, tudíž vydal ÚP rozhodnutí, kterým rozhodl návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči zamítnout a nadále jí poskytovat příspěvek na péči v původní výši 800 Kč měsíčně. Po podání včasného a následně doplněného odvolání byl vyžádán žalovaným jako odvolacím orgánem posudek PK MPSV, který byl vypracován po jednání konaném dne 27.5.2015 za účasti i odborného lékaře psychiatra se závěrem shodným s posudkem OSSZ, když konstatovala, že nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d), c) nebo b) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV, III nebo II, jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (*lehká závislost*), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, ani sedm nebo osm a ani pět nebo šest takových potřeb, není však schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby; tento stav existoval i od data 31.10.2014, doba platnosti (*lhůta KLP*): 31.10.2017. PK MPSV také uvedla, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je schizoafektivní porucha smíšený typ s převahou depresí, akcentovaná osobnost, pithiatické rysy, disociativní porucha, agorafobie, temporální EP dle dokumentace, DM II. typu na PAD, obezita, smíšená DLP, hyperurikemie, GER, paroxysmy tachykardie v anamnéze, stav po AE, stav po sterilizaci, stav po opakovaných hospitalizacích pro subileus, stav po asymptomatické hepatitidě typu B, VAS LS páteře, alergie na Biseptol, vosí bodnutí a jod. Žalobkyně je v oblasti psychické narušeného chování, přiměřené komunikace, orientována osobou, místem a časem nepřesně, poměřené paměti a intelektu; v oblasti smyslové zrak s korekcí, sluch nepostižen, kardiopulmonálně kompenzována, horní končetiny bez funkčního postižení, dolní končetiny bez postižení funkce nosných kloubů, bolestivý páteřní syndrom bederní bez kořenové symptomatologie, schopna paty špičky, chodí a stojí bez opěrných pomůcek. PK MPSV se podrobně zabývala i doplněním odvolání ze dne 14.04.2015 a v posudkovém zhodnocení uvedla, že byla o zdravotním stavu žalobkyně informována, jakož i o probíhajícím psychickém postižení, o depresích, i o agorafobii; z doložených nálezů vyplývá, že se u ní nejedná o trvalou dekompenzaci psychického onemocnění, která by vyžadovala opakovanou a dlouhodobou hospitalizaci (*poslední hospitalizace od 29.1. do 7.2.2014, ze které byla propuštěna se závěrem, že psychosomatický je stav relativně kompenzován, s postačujícím dalším ambulantním sledováním a léčbou; uváděné popisování, citují „tmavé dny“, při kterých je plně závislá na pomoci další osoby při zvládání základních životních potřeb nejsou trvalého rázu, nejsou každodenní*). PK MPSV byla v souladu se sociálním šetřením ze dne 25.11.2014 a shodně s lékařem pověřeným OSSZ vypracováním posudku vyhodnotila potřebu pomoci při zvládání těchto 4 základních životních potřeb: orientace, tělesná hygiena, osobní aktivity, péče o domácnost. K odvolacím námitkám žalobkyně sdělil žalovaný, že pomoc v oblasti orientace byla zohledněna, nutnost

doprovodu v exteriéru je zahrnuta a hodnocena v základní životní potřebě orientace; používání hygienického zařízení a provádění celkové hygieny je zohledněno v základní životní potřebě tělesná hygiena; v základní životní potřebě osobní aktivity je zohledněno dodržování denního režimu a vykonávání aktivit obvyklých věku a vyřizování svých záležitostí; pomoc při základní životní potřebě péče o domácnost je zohledněna - do této oblasti je zařazeno i nakupování, vaření, výkon běžných domácích prací, nakládání s penězi. K žalobkyní popisované neschopnosti pečovat o své zdraví žalovaný uvedl, že z doložených nálezů vyplývá, že je bez postižení intelektových funkcí, v oblasti smyslové je bez závažnějšího postižení, nejedná se o pokles zrakové ostrosti do pásma těžké slabozrakosti nebo praktické slepoty, horní končetiny jsou bez funkčního postižení, nejedná se o ztrátu úchopové schopnosti prstů horních končetin, je schopna samostatně chůze v interiéru, z toho vyplývá, že je schopna samostatně dodržovat léčebný režim i je schopna bez pomoci další osoby si léky připravit, samostatně užívat, eventuálně s použitím facilitačních pomůcek - dávkovače léků. A ze stejných důvodů citovaných v předcházející větě je schopna zvládat základní životní potřebu stravování, neboť zvládne si ke konzumaci vybrat hotový nápoj a potraviny, je schopna si nápoj nalít, je schopna stravu naporcovat, je schopna se samostatně najíst a napít, je schopna dodržovat eventuálně stanovený dietní režim. Rovněž bylo uvedeno, že žalobkyni byla dána možnost v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu k vyjádření se k posudkovému závěru PK MPSV, jako k podkladu pro vydání rozhodnutí a také, že žalovaný shledal odvolání jako nedůvodné, proto bylo rozhodnutí ÚP potvrzeno, když posudek PK MPSV ze dne 27.5.2015 vycházel z dostatečného množství podkladů k posouzení zdravotního stavu žalobkyně, vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání /včetně jeho doplnění/, a proto ho odvolací správní orgán považoval za stěžejní důkaz, neboť se jedná o tzv. povinný důkaz pro odvolací řízení správní, a posudek hodnotil jako úplný, objektivní a přesvědčivý.

Ze zaslaného *správního spisu* žalovaným v této věci vyplývá, že obsahu spisu odpovídají skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí, které dle doručky bylo zástupci žalobkyně doručeno dne 22.6.2015. Rovněž ze spisu vyplývá, že žalobkyně nevyužila práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, byť vyrozumění o tom bylo doručeno dne 29.5.2015.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě dne 14.9.2015 navrhl zamítnutí žaloby, když má za to, že jeho rozhodnutí je v souladu se závěry učiněnými v posudku PK MPSV ze dne 27.5.2015, neboť z její strany byly zjištěny všechny zdravotní skutečnosti, potřebné pro spolehlivý posudkový závěr, a tím byl dostatečně vyhodnocen funkční dopad nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně na její schopnost zvládat základní životní potřeby. Žalobkyně ani nevyužila možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, tedy především k posudkům o jejím zdravotním stavu a namítnout nesouhlas s použitím lékařského nálezu praktické lékařky MUDr. M. B. ze dne 14.2.2014 nejprve při prvoinstančním řízení, kdy byl zmocněnec žalobkyně informován o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vyrozuměním ze dne 2.3.2015 a ze dne 27.5.2015 při odvolacím řízení správním a nesouhlas s použitím lékařského nálezu praktické lékařky MUDr. M. B. ze dne 14.2.2014 vyslovila poprvé až v podané žalobě. Dále žalovaný zdůraznil, že z posudků OSSZ Karlovy Vary i PK MPSV je bez pochybností prokazatelné, že tyto byly informovány o zdravotním stavu žalobkyně s ohledem na jeho vývoj v čase, neboť OSSZ vycházela mimo jiné z dostupné dokumentace OSSZ (tj. *posudkový spis vedený ohledně žalobkyně příslušnou OSSZ*) a z v minulosti proběhlých odvolacích řízení. Ve spisové dokumentaci OSSZ, kterou

měla k dispozici i PK MPSV, jsou k dispozici informace ohledně řízení ve věci invalidního důchodu, mimořádných výhod, příspěvku na mobilitu i příspěvku na péči. OSSZ posuzovala zdravotní stav žalobkyně dne 23.2.2015, kdy měla k dispozici lékařskou zprávu z 3.12.2014 (psychiatrická ordinace MUDr. Č.), která byla považována za aktuální lékařskou zprávu bez jakýchkoli pochybností a PK MPSV posuzovala zdravotní stav dne 27.5.2015, kdy měla také k dispozici uvedenou lékařskou zprávu a i v této době byla stále považována za aktuální, její případné doplnění s ohledem na zdravotní diagnózu žalobkyně byla plně v kompetenci PK MPSV. K ostatním námitkám žalobkyně žalovaný ještě uvedl, že souhlasí s tím, že PK MPSV byla při hodnocení stupně závislosti žalobkyně s ohledem na přiznanou výši příspěvku na péči ve shodě se sociálním šetřením ze dne 25.11.2014; v posudku PK MPSV a v odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou uvedeny konkrétní důvody, proč považují zvládání základních životních potřeb stravování a péči o zdraví ze strany žalobkyně za potřeby, které zvládá, a PK MPSV v posudku pouze konstatovala, že u žalobkyně se nejedná o trvalou dekompenzaci psychického onemocnění, která by vyžadovala opakovanou a dlouhodobou hospitalizaci. Závěrem bylo uvedeno, že žalovaný vyhodnotil posudek PK MPSV ze dne 27.05.2015 za úplný, objektivní a přesvědčivý stěžejní důkazní prostředek, který vycházel jak ze zdravotní dokumentace, ze sociálního šetření, námitek uvedených v odvolání a z funkčních důsledků zdravotního postižení; žalovaný však není oprávněn hodnotit posudkové závěry odborného lékařského personálu.

Následně žalobkyně v podání ze dne 1.11.2015 uvedla, že trvá na podané žalobě a nesouhlasí s vyjádřením žalovaného, protože dle ní nebyly jeho rozhodnutím jí namítané rozpory uvedené v bodě II. žaloby mezi sociálním šetřením a posudkem posudkové komise odstraněny, čímž došlo k porušení § 68 odst. 3 s.ř. K námitce žalovaného ohledně včasnosti podání žaloby zaslala kopii podacího lístku, dle něhož byla písemnost odeslána 21.8.2015.

Poté žalovaný v podání ze dne 1.12.2015 k replice žalobkyně setrval na svém vyjádření a tom, že v napadeném rozhodnutí jsou uvedeny konkrétní důvody, které vedly k výroku o zvládání základních životních potřeb stravování a péči o zdraví žalobkyně za potřeby, které zvládá.

Žalobkyně i žalovaný souhlasili s tím, aby bylo o věci samé rozhodnuto dle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, proto soud rozhodl o věci samé bez jednání.

Dle § 3 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v § 7 zákona ve znění platném k rozhodnému datu, když dle odst. 1 se příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.

Dle § 8 odst. 2 zákona se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

- a) *stupni I* (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
- b) *stupni II* (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
- c) *stupni III* (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
- d) *stupni IV* (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby je uvedeno v *příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb.*, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **Příloha č. 1 vyhlášky**):

- a) *Mobilita.*
- b) *Orientace:* Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.
- c) *Komunikace.*
- d) *Stravování:* Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.
- e) *Oblékání a obouvání.*
- f) *Tělesná hygiena:* Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.
- g) *Výkon fyziologické potřeby.*
- h) *Péče o zdraví:* Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.
- i) *Osobní aktivity:* Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.
- j) *Péče o domácnost:* Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.

Podle § 13 odst. 1-3 zákona nárok na příspěvek vzniká dnem splnění podmínek stanovených v § 7 a 8.

Nárok na výplatu příspěvku vzniká podáním žádosti o přiznání příspěvku, na který vznikl nárok podle odstavce 1, není-li řízení o jeho přiznání zahájeno z moci úřední. Příspěvek může být přiznán a vyplácen nejdříve od počátku kalendářního měsíce, ve kterém

bylo zahájeno řízení o přiznání příspěvku. Nárok na výplatu zvýšení příspěvku podle § 12 odst. 1 vzniká nejdříve od počátku kalendářního čtvrtletí, ve kterém byla žádost o zvýšení příspěvku podána; tím není dotčeno ustanovení § 12 odst. 4.

Splňuje-li oprávněná osoba podmínky nároku na příspěvek jen po část kalendářního měsíce, náleží příspěvek ve výši, v jaké náleží za kalendářní měsíc.

V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného. *Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 17.6.2015 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, rovněž se vypořádal na podkladě posudku PK MPSV se všemi námitkami žalobkyně v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou. Ani soud neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou, jelikož žalobkyně, na níž spočívá důkazní břemeno, neprokázala žádné závažné důvody, kvůli nimž není schopna zvládat jí namítané základní životní potřeby stravování a péči o zdraví, tedy neprokázala, že nezvládá pět nebo šest základních životních potřeb, aby mohlo být jejímu návrhu vyhověno na změnu výše příspěvku, přičemž z posudku PK MPSV je zcela zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 1 vyhlášky, kdy způsob hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je upraven v § 1 až § 2c) této vyhlášky. Neznačená totiž, že pokud není vyhověno ohledně změny výše příspěvku žadatelce, u níž byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, že rozhodnutí správního orgánu je nesprávné a v rozporu s příslušnými předpisy, přičemž posouzení zdravotního stavu ve vztahu ke zvládání či nezvládání základních životních potřeb je svěřeno právním předpisem posudkovým lékařům OSSZ a PK MPSV, tudíž jimi vypracované posudky jsou podkladovým rozhodnutím pro rozhodnutí příslušného správního orgánu (ÚP a MPSV). Rozhodující je posouzení posudkovými lékaři, kteří zdravotní stav hodnotí zejména na základě lékařských zpráv ošetřujících lékařů žadatelů s přihlédnutím k výsledku sociálního šetření nikoli sociálním pracovníkem, který nehodnotí obsah lékařských zpráv, ale vychází z údajů sdělených žadatelem o příspěvek. Napadené rozhodnutí žalovaného je plně v souladu s § 68 správního řádu (náležitosti rozhodnutí), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což napadené rozhodnutí obsahuje. Žalobkyně sice nebyla přítomna osobně posouzení jejího zdravotního stavu na OSSZ a u PK MPSV (byla jí zaslána informace), ale před vydáním rozhodnutí ÚP i žalovaného měla možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, případně předložit další lékařské zprávy vztahující se k předmětné době či namítat neúplnost podkladů, navrhnout jejich doplnění atd., avšak této možnosti v řízení před správními orgány (ÚP a MPSV) nevyužila ani prostřednictvím svého zástupce. Přitom lékař OSSZ i PK MPSV zhodnotili všechny uvedené lékařské zprávy, jak je zjištěné ze založených posudků, tudíž skutkový stav byl zjištěn dostatečně, navíc posuzující měli k dispozici celý obsah posudkového spisu vedeného ohledně žalobkyně OSSZ, což vyplývá z obsahu posudku OSSZ i PK MPSV, tedy měli i k dispozici lékařské zprávy z let 2009, 2013-2014 i sociální šetření ze dne 4.12.2013 zmíněné žalobkyní v žalobě, k nimž dle ní nebylo přihlédnuto, protože neporovnávali změny, avšak nic konkrétního k tomu neuvedla.*

Žalobkyně si patrně neuvědomuje, že zdravotní stav v tomto řízení se posuzuje k určitému datu (viz § 13 zákona), tedy v této věci byl posouzen k datu 31.10.2014, tj. k datu podání návrhu na změnu výše příspěvku na péči, stejně tak jako v předchozím řízení o jejím návrhu na změnu výše příspěvku na péči ze dne 25.11.2013, kdy bylo též rozhodnuto nadále jí poskytovat příspěvek v původní výši 800,-Kč měsíčně, jenž jí byl přiznán rozhodnutím ÚP ze dne 22.11.2012 od ledna 2012, jak vyplývá z obsahu správního spisu, tudíž rozhodující není obsah předchozích lékařských zpráv a sociálního šetření, jak se pravděpodobně domnívá žalobkyně.

Žalobkyně neprokázala svá tvrzení o tom, že nezvládá i další základní životní potřeby – kromě uznané *orientace, tělesné hygieny, osobní aktivity a péče o domácnost i stravování a péči o zdraví* – když PK se vyjádřila ke všem jejím odvolacím námitkám proti rozhodnutí ÚP ze dne 16.3.2015 a žádnou z nich neshledala důvodnou, jelikož vycházela z doložených nálezů, přičemž v žádném z nich nebyly uvedeny skutečnosti, které by byl způsobitelné uznat nezvládání požadovaného. Ohledně základní životní potřeby péče o zdraví PK MPSV uvedla, že žalobkyně je bez postižení intelektových funkcí, v oblasti smyslové je bez závažnějšího postižení, nejedná se o pokles zrakové ostrosti do pásma těžké slabozrakosti nebo praktické slepoty, horní končetiny jsou bez funkčního postižení, nejedná se o ztrátu úchopové schopnosti prstů horních končetin, je schopna samostatně chůze v interiéru, z toho vyplývá, že je schopna samostatně dodržovat léčebný režim i je schopna bez pomoci další osoby si léky připravit, samostatně užívat, eventuálně s použitím facilitačních pomůcek - dávkovače léků. Pokud se týká základní životní potřeby stravování, také PK MPSV konstatovala, že ze stejných důvodů jako ohledně péče o zdraví je žalobkyně schopna toto zvládat, neboť zvládne si ke konzumaci vybrat hotový nápoj a potraviny, je schopna si nápoj nalít, stravu naporcovat, samostatně se najíst a napít i dodržovat eventuálně stanovený dietní režim.

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, rozhodující správní orgán může dospět jen tehdy, jestliže se PK MPSV vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník, o jehož návrhu na změnu příspěvku se jedná. Posudek o zdravotním stavu ve vztahu k příspěvku musí obsahovat nezbytné náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru musí být takové, aby byla splněna zásada skutkového zjištění věci a jeho závěr byl přesvědčivý a srozumitelný pro účastníka i správní orgán a ze všech těchto hledisek je rozhodující správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru stejně jako žalovaný, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti, jakož i správnosti, v této věci obstál, protože výsledek posudkového hodnocení je srozumitelný pro rozhodovací orgán i pro účastníka řízení, byť s ním nesouhlasí, rovněž byla uvedena příčina zjištěného dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a také další zdravotní postižení žalobkyně, stejně tak i zdůvodnění závěru posudku.

Ze všech těchto důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba žalobkyně ze dne 25.4.2014 není důvodná, když žalovaný se vypořádal dostatečným způsobem na základě posudku PK MPSV s jejími námitkami proti předcházejícímu rozhodnutí ÚP, byť námitku ohledně staré lékařské zprávy MUDr. B. uplatnila až v žalobě, tudíž se k ní žalovaný nemohl vyjádřit v napadeném rozhodnutí. Ani soud neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí je přezkoumatelné, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní

úpravou, proto soud žalobu žalobce zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi. *Bez ohledu na výsledek tohoto řízení má žalobkyně možnost podat opakovaně návrh na změnu předmětného příspěvku, nebude-li jí vyhověno.*

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 27. července 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně